

2023/2024

Po prázdninách jsme se v září opět sešli všichni ve Violce. Přišli mezi nás noví kamarádi. A tak jsme společně objevovali hračky, stavebnice a nářadí na pracovním ponku. Na zahradě jsme sbírali jablíčka, hrušky a ochutnávali jsme, jak jsou sladká. Na pískovišti jsme vyzkoušeli nové lopatky, kyblíčky i bábovky. Vařili jsme bylinkové lektvary, zeleninové polévky a holčičky si otevřely cukrárnu a pekly dorty, krásně ozdobené zelenými lístky a kytičkami, které našly na zahradě. Houपालi jsme se na houpačkách a objevovali jsme bylinky, které vykvetly na novém bylinkovém záhoně.

Při pátečních výletech jsme se vypravili na druhý břeh Chrudimky, který známe ze zimních měsíců. I na podzim je tady krásně. Malí kamarádi ještě neujdou větší vzdálenost, a tak zůstáváme na loukách na okraji Nemošic. Objevili jsme velkou hromadu ořezaných větví, a tak se z ní jednou stalo letadlo, jindy zase vysoká hora, kterou musíme zdolat, či vesmírná stanice. Holčičkám na loukách kvete ještě hodně kytíček, a tak je sbírají pro maminky.

Koncem září jsme oslavili svátek svatého Michaela. Tentokrát jsme se vydali do lesíku nedaleko naší školky. Každý si vyrobil z nalezených pokladů v lese podzimní královskou korunu a s tou se vydal na cestu, na které hledal červené stužky. Ty každého zavedly k červenému jablíčku. Všichni ho nakonec našli a pochutnali si na něm.

Jitřenky z papíru vyrobily barevná jablíčka a ozdobili jsme si jimi okna.

V říjnu jsme sbírali kaštiny a sušili jsme je pro zvířata v lese. Jakmile napadne sníh a bude mráz doneseme je do Nemošic. Z provrzaných kaštanů jsme navlékali hady a zkusili jsme i věneček.

Nasbírali jsme žaludové čepičky a z vosku jsme vymodelovali barevné žaludy, které nám ozdobily stůl.

Z kaštanů a barevných bavlnek nejstarší kamarádi utkali pavučinu.

Koncem října jsme v Nemošicích objevili trnky. Ochutnávali jsme je každý týden, zda jsou už sladké. K tomu jsme si zazpívali písničku „Pojďte holky, do oborky“.

V listopadu jsme naši zahradu rozsvítili lampionky a po pohádce „O děvčátku s lucerničkou“ se každý vydal se svoji vlastní lucerničkou ztemnělou zahradou.

Svázali jsme klásky obilí, které nám zbyly po mletí pšeničných zrněk a donesli jsme je ptáčkům v Nemošicích. Pro zvířata jsme přibalili nasušené kaštiny.

Trnky nám nejvíce chutnaly v prosinci, když přešly prvními mrazíky.

V prosinci jsme si vyrobili svícny z jablíček a ozdobili jsme je hřebíčkem. V podvečer jsme za zpěvu adventních písní každý prošel spirálou ze zelených smrkových větvíček a rozsvítili jsme spirálu světlem ze všech našich svícnů.

A potom jsme se už pustili do vánočního tvoření. Navlékali jsme řetězy, máčeli svíčky ze včelího vosku, zpívali jsme adventní písničky i koledy. Každý den nás provázel příběh O Marii a Josefovi a jejich cestě do Betléma. Jitřenky vyrobily vločku z jemného bílého papíru na své vánoční přání. Nebylo to jednoduché, ale všem se nakonec vločka podařila.

Před Vánocemi napadl sníh, a tak jsme hned vyrazili bobovat na nedaleký kopec. Pár dnů nám sníh vydržel, a tak jsme si sněhové hrátky společně užili.

V lednu si každý vyrobil královskou korunu ozdobenou barevnými drahokamy a prožili jsme si příběh Tří králů o jejich cestě do Betléma.

Jakmile znovu napadl sníh, kouleli jsme sněhové koule a stavěli sněhuláky.

V únoru, když přišly mrazy a zamrzly na lukách v Nemošicích kaluže, vyzkoušeli jsme si klouzání po ledu. Nebylo to vůbec jednoduché, pěkně nám to klouzalo.

V polovině března jsme se vydali autobusem do Nemošic i s Moranou, kterou jsme si ve školce vyrobili a ozdobili pentlemi. Zpívali jsme cestou k řece písničky, aby se nám společně podařilo vyhnat zimu a pak jsme Moranu hodili do Chrudimky, bylo málo vody, tak odplula pomalíčku a děti ji mohly dlouho pozorovat.

V dubnu jsme si z hlíny ukouleli kuličky, nabarvili jsme si je a potom jsme se vydali na zahradu, kde jsme je cvrnkali do důlku. Šlo nám to parádně a kuličky se všechny do důlku dostaly.

Při pátečních výletech jsme objevovali spadlé stromy a zkoušeli jsme naši obratnost.

Opět jsme navštívili naši oblíbenou mamutí díru. Všude kolem nás se zelenal medvědí česnek, a tak jsme ho ochutnali a pár štiplavých listů jsme si donesli k obědu.

V květnu jsme si vyzkoušeli, jak se dělá papír a z papírové hmoty jsme pro maminky k svátku vyrobili papírová srdíčka, do kterých jsme schovali semínka voňavé mateřídoušky a barevných krásenek. Na loukách kolem Chrudimky jsme sbírali kytičky, zkoušeli si uplést věnečky a barvili jsme si pampeliškami nosy nažluto.

Koncem května jsme uspořádali na zahradě květinový swap a během odpoledne jsme stihli rozhrabat novou hlínu na zahradě a prořezat smrkové houští podél plotu, kde si všichni rádi hrají na schovávanou.

Svatojánskou slavnost jsme v letošním roce prožili v lesíku nedaleko Violky. Mezi stromy jsme hledali schované karty s obrázky stromů, rostlin a zvířat žijících v lese. Když jsme všechny našli, složili jsme z nich jeden velký obrázek. Nebylo to vůbec jednoduché, ale nakonec se nám to podařilo a všichni jsme měli velkou radost.

V závěru školního roku jsme se na zahradě sešly s kamarády školáky i budoucí paní učitelkou první třídy, abychom vyprovodili naše Jitřenky duhovou bránou na cestě do školy, kam se všichni po prázdninách už těší. Každá Jitřenka dostala svůj zavírací nůž, podobný tomu, který po celou dobu ve Violce používali při krájení ovoce a zeleniny i při vyřezávání ze dřeva.

Nakonec jsme si všichni pochutnali na dobrotách od maminek a popřáli jsme si hezké prázdniny.